

22 juli 2020

Empanadas eten met Augustin Mazzilli van Pinoké: 'Nederlanders zouden harder moeten trainen'

In de nieuwe serie 'Aan tafel met' zoekt hockey.nl de buitenlandse hockeyers in

Nederland op, voor een uitgebreid interview en eten uit het land van afkomst. In deze eerste aflevering de Argentijnse olympisch kampioen Augustin Mazzilli. Een gesprek met de Pinoké-aanvaller over empanadas, de olympische titel en de Nederlandse hockeycultuur.

In Baires in Amsterdam-West kijkt de olympisch kampioen net zo verliefd naar de empanadas die klaarliggen, als op zondag naar de hockeybal. Hoewel de Argentijn benadrukt dat de hapjes zeker niet geschikt zijn vóór het hockeyen. Empanadas zijn fijne deeghapjes, die er op het eerste oog allemaal hetzelfde uitzien, maar van binnen verschillen. Zeven empanadas bestellen voor twee personen, de aanbieding voor twintig euro, lijkt ambitieus, maar eenmaal in de mond zijn de hapjes lichter op de maag dan verwacht. En lekker. De empanadas in Baires. Linksonder is duidelijk 'PA' te zien, dat staat voor Palermo. Rechts de empanada met BR, wat staat voor Barracas.

De empanadas in Baires. Linksonder is duidelijk 'PA' te zien, dat staat voor Palermo. Rechts de empanada met BR, wat staat voor Barracas. Foto: Sander Collewijn

'Een empanada is voor Argentijnen als een pizza voor de Italianen. Iets om minimaal één keer per week 's avonds te eten, te bestellen of af te halen, hoewel we ze ook zelf maken. We hebben een site gevonden waar je alle ingrediënten kan bestellen', vertelt de Argentijnse dribbelaar.

Empanadas

Empanadas lijken op het eerste gezicht op elkaar, maar zijn in alle smaken te krijgen, hoewel de basis vaak vlees is. Het verschil tussen de verschillende empanadas is van de buitenkant subtiel. Je ziet het vooral aan de letters aan de zijkant. Op bovenstaande foto is de empanada met 'PA' te zien. Dat staat voor Palermo (een populaire wijk in Buenos Aires) – de empanada in dit geval met o.a. kip, pompoen, prei en knoflook.

Samen met teamgenoot en goede vriend Martin Ferreiro (22) drinkt Mazzilli – die bij Pinoké steevast 'opa' wordt genoemd door al zijn jonge Nederlandse teamgenoten – in het Amsterdamse Bos maté, de beroemde Argentijnse thee. De thermoskan wordt thuis gemaakt van warm, net niet gekookt water. Daar gaan Yerba-kruiden in, zodat de thee daarna kan trekken. 'Ik drink het twee of drie keer per dag. Als je de kruiden erin hebt gedaan, deel je het met anderen. Maté is een sociaal drankje. Het is gemaakt om te delen, en met elkaar te praten. Iedereen drinkt van dezelfde pot.'

Voetballer Tagliafico is goede vriend van Mazzilli

Mazzilli is op en top Argentijn gebleven, hoewel hij na tien jaar in Europa als hockeynomade het beste van twee werelden kan combineren. Toen hij in juni zijn verjaardag vierde, omringde Mazzilli zich met landgenoten. Hockeyers Lucas Martinez, Maico Casella, Agustin Bugallo, Lucas Rossi en Ferreiro waren aanwezig, net als goede vriend Nicolás Tagliafico, de linksback van Ajax. Dertien Argentijnen had Mazzilli verzameld. Als strafcornerkanon Gonzalo Peillat dichterbij had gewoond, was zijn kamergenoot bij het Argentijnse team zeker langsgeslagen, vertelt de 225-voudig international.

Airdribbelaar Mazzilli leerde op zandveld hockeyen

Balvirtuoos Agustin Alejandro Mazzilli werd in 1989 in een buitenwijk van Buenos Aires geboren. In zijn jeugd deed hij aan voetbal, rugby en hockey. Toen hij met hockey door kon breken, koos hij voor de sport, die in Argentinië meer door vrouwen wordt beoefend. Na het WK in Delhi in 2010, werd de Argentijn prof. Hij speelde eerst in België voor

Agustin Mazzilli kijkt met interesse naar de warme empanadas. Foto: Sander Collewijn

Leuven. Daarna verhuisde hij naar Royal Léopold, waarna hij twee seizoenen voor Oranje-Rood in Eindhoven uitkwam. Sinds 2018 speelt Mazzilli bij Pinoké, maar heeft hij door ernstige schouderblessures nog niet zijn volle potentieel kunnen tonen.

Mazzilli woont in Amsterdam met zijn Argentijnse vriendin Gui Aracama, die al met hem meeding toen hij in 2010 naar België verhuisde. Samen hebben ze een zoontje en verwachten ze een tweede kind. Eerst moest Mazzilli wennen aan Amsterdam, vertelt hij, maar sinds hij in het populaire stadsdeel de Pijp woont, geniet hij er echt van en doet hij alles met de fiets.

Argentijnse hockeyers zijn vaak dribbelaars

Argentinië is het hockeyland van rasdribbelaars als Luciana Aymar, Soledad Garcia, Lucas Vila en spelers als Mazzilli, die de bal altijd aan het touwtje lijkt te dirigeren, maar om hockeysticks van verdedigers te ontwijken ook vaak na zijn aanname de lucht opzoekt. Waar komt die techniek vandaan, en de liefde voor de bal om zo verstrengeld te blijven met de stick, voor eindeloze solo's? Vanuit wandeltempo volgt vaak een flits, een explosie.

'Het grootste verschil tussen Argentinië en Europa is vaak de ondergrond.

Tegenwoordig zijn de hockeyvelden in Argentinië wel wat beter. Maar het was vooral veel zand. Daar leer je echt andere skills dan op watervelden. Het is trager, en de ruimtes zijn

Mazzilli in Amsterdam-West. Foto: Sander Collewijn

moeilijker te bespelen. Om daar goed uit de verf te komen, moest je echt veel liften en aan je skills werken. Daarom zijn veel Argentijnse spelers echt handig, denk ik. Verder kijken we in alles naar het voetbal, naar de passie en de dribbels daar.'

Hockeysprookje in Rio

Mazzilli mag zich sinds 2016 olympisch kampioen noemen. De titel van Argentinië in Rio de Janeiro is een van de wonderen van de sport. Dat een hockeyteam vol dertigers, zonder wisselschema, met de beste strafcornerschutter in de wereld, en een stel pingelaars voorin, de grootste hockeytitel zou veroveren, is een sprookje.

Mazzilli brengt de kern van dit hockeysprookje tot één naam: Carlos Retegui. De ogen van de vriendelijke en rustige Argentijn lichten op als het over zijn favoriete coach gaat. 'Hij bracht ons zoveel enthousiasme, zoveel passie. Er waren kleedkamerbesprekingen waar hij met zoveel inzet sprak dat we soms bijna met té veel passie het veld opliepen.'

Coach Carlos Retegui (Arg) na de finale. Foto: Koen Suyk

‘Carlos is voor mij de beste coach ooit’

De olympische titel begint volgens Mazzilli bij de voorbereiding op de Hockey World League (HWL) in Maleisië, in 2013. Het is het eerste toernooi van Retegui bij de mannen, die in 2010 Las Leonas wereldkampioen had gemaakt. In plaats van vijftien uur per week gaan de Argentijnse mannen met Retegui naar vijfentwintig, soms wel dertig uur training. Het was een schok binnen het team. Er waren spelers die na twee weken afhaakten, omdat ze het niet trokken.

‘Het was in het begin helemaal niet leuk. Maar tijdens wedstrijden voelden we ons steeds beter. We werden vanaf dat moment professionals. Ik mag Carlos graag. Hij is voor mij de beste coach ooit. Zeker voor een kortere periode. Want mentaal sloopt hij je.’

Tactisch wist Retegui wel raad met de Argentijnse dribbelaars, die de fluwelen techniek vaak in schoonheid zag eindigen. ‘Rendement. Rendement. Dat is wat hij ons meegaf. Hij zei tegen aanvallers: niet

schieten vanuit een moeilijke positie. Stop met rennen en haal die strafcorner. Als je dat niet deed in het veld, werd hij zo ongelofelijk boos. Niet normaal. Schreeuwen, schelden, alles. Van 2014 tot 2016 hadden we twee *crazy years*. We moesten regelmatig dertig kilometer per dag rennen. Een maand lang.’

Teambespreking met maté was belangrijk voor de Argentijnen

Toen Rio begon, sprak het team af met elkaar, zonder hun coach Retegui. De maté ging van hand tot hand, in een belangrijke teambespreking. ‘We zijn heel eerlijk en open naar elkaar geweest. We vroegen aan iedereen wat ze dachten dat we werkelijk konden bereiken op de Olympische Spelen. Veel spelers zeiden halve finale. Sommigen finale, anderen kampioen. Ik zei zelf halve finale. Daarna konden we gevaarlijk zijn en wilde je ons niet treffen. Zo is het gelopen.’

In de finale waren de Zuid-Amerikanen blij met België als tegenstander, dat Nederland

Het bord met de verschillende empanadas.

had verslagen in de halve finale. Veel Argentijnen kenden de Belgische competitie en de Belgen goed. Het hielp ze in de finale.

En dat zonder wisselschema. Volgens Mazzilli betaalden al die trainingen zich uit. Hij zag een groot voordeel aan dezelfde spelers in het veld. 'Als speler begrijp je het ritme van de wedstrijd beter, je leest de wedstrijd beter, als je langer in het veld staat. Je kunt elke paar minuten erin en eruit gaan, maar dan kom je als hockeyer nooit echt in de wedstrijd.'

*Augustin Mazzilli heeft net de 4-2 gemaakt tegen België, in de olympische finale.
Foto: Koen Suyk*

Na Argentijns goud gebeurde er weinig met de status van het mannenhockey in Argentinië

De Argentijnse mannen werden met Mazzilli voor het eerst olympisch kampioen. Er gaan iets meer jongens in Argentinië op hockey, maar relatief snel ebt het succes weg. De titel is niet verzilverd, denkt Mazzilli. Hockey is er niet groter door geworden. 'Ik dacht echt dat een heel groot ding zou worden in Argentinië. Ik dacht dat onze hockeybond het ging promoten en evenementen zou gaan organiseren, maar er gebeurde niets. Het veranderde ons leven niet echt. We werden niet opeens beroemd. Het was ons doel om de sport groter te maken, maar de bond heeft niet geïnvesteerd.'

Hockey in Nederland

Sinds 2018 is Mazzilli neergestreken in het Amsterdamse Bos, maar Pinoké-coach Jesse Mahieu heeft door blessures nog niet optimaal kunnen genieten van de hockeykwaliteiten van Mazzilli. Maar hij is vol lof over de Argentijnse aanvaller, die hij afgelopen seizoen ook succesvol op het middenveld uitprobeerde. 'Mazzilli is een geweldige gozer. Meestal stil, maar als hij wat zegt is het meteen raak. Het is een leuke jongen. Echt een superprofessionele atleet. Zijn revalidatie ging sneller dan verwacht, omdat hij er goed mee bezig was. Hij is een voorbeeld voor de groep. Hij wil ook altijd datgene doen wat belangrijk is voor het team. Hij houdt het team bij elkaar.'

Pinoké wint de Gold Cup tegen Amsterdam. Foto: Willem Vernes

Eigenlijk snapt de Argentijnse dribbelaar niet zo goed dat het Nederlands elftal al sinds 2000 geen grote titel heeft gewonnen. 'Oranje zou altijd het beste team moeten zijn. In Nederland is de beste competitie. De beste spelers, de beste velden, de beste stadions, de leukste hockeycultuur, het meeste geld.'

Alleen vijf dagen per week trainen is professioneel

Mazzilli denkt te weten waarom dat niet zo is. 'De spelers in Oranje zijn professioneel. Maar er is een grote groep Nederlanders daaronder, die zo'n drie dagen traint per week. Dat is niet professioneel. Vijf dagen per week trainen is professioneel. Die stap moeten zoveel jonge gasten in Nederland maken. Hoe kunnen ze ooit het niveau van Robbert Kemperman, Jeroen Hertzberger of Mirco Pruyser halen als ze maar een paar keer per week trainen? Dat gat is veel te groot.'

De dribbelaar vertelt daarna over zijn trainingsarbeid in het Amsterdamse Bos. Eenzame trainingen maakt hij soms mee, van negen uur tot half twaalf 's ochtends. Zonder teamgenoten. Het aantal trainingen kan drastisch opgeschroefd worden, vindt hij. Dan kan het team voor de eerste keer in de historie de play-offs halen. 'Wat mij betreft trainen we op Pinoké elke ochtend van acht tot tien. Ik snap niet dat we dat niet doen.'

<https://bairesempanadas.nl/>

Bilderdijskade 25 1053VB Amsterdam

Baires is dagelijks geopend van 11.00 tot 18.00 uur

